

**BIÊN BẢN HỘI THẢO**  
**GIỮA TỔNG HỘI VÀ TỔNG ĐOÀN TTNDH**  
**Ngày 21 -6- 2003 Tại Fairfax, Virginia , USA**

**Thành Phần Tham Dự:**

*Về phía Tổng Hội:*

- CSVSQ Nguyễn Nho K19, Tổng Hội Trưởng
  - CSVSQ Lâm Duy Tiên K12, THP/Đặc Trách Vùng Đông Bắc Hoa Kỳ kiêm HT/HCSVSQ/TVBQGVN/Hoa Thịnh Đốn
  - CSVSQ Trần Khắc Thuyền K16, Cựu THT
  - CSVSQ Phan Văn Quang K19, đặc trách TTNDH-WA
  - CSVSQ Võ Nhãn K20, đặc trách TTNDH-DC
  - CSVSQ Đinh Văn Nguyên K20, đặc trách TTNDH/Houston
- Về phía TĐ/TTNDH:*

- Anh Trần Quốc Dũng K6/2, Tổng Đoàn Trưởng
- Cô Lữ Anh Thục, K3/2, Tổng Đoàn Phó

**Đề Tài Thảo Luận:**

**1) Ủy Ban Điều Hợp Công Tác giữa TH & TĐ và kế hoạch phát triển TTNDH**

*TĐT/TTNDH trình bày:*

*a) Duyệt lại Chương IV-Điều 17 của Nội Quy Tổng Hội (1999):*

- Không qui định rõ ràng mục đích hoặc trách nhiệm của TĐ/TTNDH;
- Không có văn kiện chính thức quy định về tiêu chuẩn, đường lối sinh hoạt hoặc sự liên đới của TĐ với TH ngoài

*quy chế trực thuộc.*

*b) Sự trực thuộc theo hệ thống hàng dọc tạo ra những khó khăn cho việc điều hành sinh hoạt TTNDH:*

- Đoàn TTNDH địa phương trực thuộc Hội Võ Bị địa phương, không nhất thiết sinh hoạt theo hệ thống của TD/TTNDH*
- Hệ thống hàng dọc đặt nặng hệ thống trực thuộc về hành chánh hơn là vào việc đạt được mục tiêu và kết quả cho công tác đề ra.*
- Tạo khó khăn không cần thiết cho việc điều hợp công tác*
- Thiếu sự đồng nhất trong các sinh hoạt*
- Thiếu nhân sự, thiếu sự tham gia*
- Khó khăn về địa dư, ngôn ngữ, tuổi tác giữa đoàn viên*
- Trách nhiệm phát triển TTNDH quy hoàn toàn cho TD/TTNDH.*

*c) Đề nghị cơ cấu tổ chức mẫu:*

- Thành Lập Ủy Ban Điều Hợp Công Tác giữa TD và TH*
- Phân sinh hoạt TTNDH theo các địa hạt chuyên môn như: Chính Trị, Văn Học/Xã Hội/Phát Triển và Kinh Tài*
- Mời các chú CSVSQ và đoàn viên TTNDH tham gia theo sở thích và khả năng chuyên môn, không phân biệt địa dư*
- Lợi ích của cơ cấu tổ chức mẫu:*

*5) Tạo cơ hội phát triển năng khiếu chuyên môn cho đoàn viên*

*6) Tạo môi trường phối hợp công tác thuận lợi và dễ dàng*

*7) Đặt trọng tâm vào việc thi hành công tác để đạt được kết quả.*

*Kết quả: Đề nghị đã được biểu quyết chấp thuận tuyệt đối như sau:*

- Cơ cấu tổ chức đề nghị sẽ được thử nghiệm trong thời gian 1 năm, kể từ ngày chấp thuận.
- Thời gian tổ chức để kiện toàn nhân sự là 4 tháng kể từ ngày chấp thuận.
- Sau khi đã kiện toàn nhân sự và ấn định kế hoạch, thời gian thử nghiệm là 8 tháng.
- Sau đó sẽ duyệt lại kết quả để chuẩn bị trình bày trước Đại Hội XIV tổ chức tại DC vào khoảng tháng 7 năm 2004
- Tu chính nội quy nếu cần.

Thành phần Ủy Ban Điều Hợp gồm

3 CSVSQ: Lâm Duy Tien Tiên, Nguyễn Nho, Trần Khắc Thuyền (Cố Vấn)

2 TTNDH: Trần quốc Dũng và Lữ Anh Thư

Trong đó có ba Khối Đặc Nhiệm chính:

- Chính Trị do cô Lữ Anh Thư đảm trách.
- Kinh Tài sẽ do một đoàn viên TTNDH đảm trách.
- Văn Hóa, Xã Hội và Sinh Hoạt Phát Triển do CSVSQ Phan văn Quang K19 đảm trách.

Sẽ có một buổi hội thảo, dự trù vào tháng 3/2004 để duyệt lại cơ cấu tổ chức mẫu và lượng định kết quả.

## 2) Thành lập Ủy Ban Ngoại Vận thuộc TH

CSVSQ Nguyễn Nho, THT, nhận thấy vì nhu cầu sinh hoạt và phối với các cơ quan, đoàn thể bạn cũng như với các cơ quan lập pháp, hành pháp của quốc gia mình đang cư ngụ, nên đã đề nghị thành lập một Ủy Ban Ngoại Vận cho Tổng Hội với mục đích tạo ảnh hưởng của TH/CSVSQ/TVBQGVN trên phương diện sinh hoạt ngoại vận trong công cuộc đấu tranh Nhân Quyền – Dân Chủ – Tự Do cho Việt Nam, Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ tung bay khắp mọi nơi có người Việt cư ngụ và Vinh

*Danh QLVNCH.*

*Ủy Ban này sẽ do TDT/TTNDH đảm nhiệm với một chức vụ thích hợp được bổ nhiệm bởi Tổng Hội Trưởng/TH/CSVSQ/TVBQGVN.*

*Ủy Ban sẽ hoạt động trong thời gian còn lại của nhiệm kỳ 2002-2004. Kết quả sẽ được trình bày tại Đại Hội Võ Bị Hải Ngoại lần thứ XIV và đề nghị tu chỉnh Nội Quy theo nhu cầu.*

*Kết quả: Đề nghị đã được biểu quyết thông qua*

*Làm tại Hoa Thịnh Đốn, Thủ Đô Hoa Kỳ,*

*Ngày 21 tháng 6 năm 2003*

*Lữ Anh Thư*

*Thư Ký Buổi Họp.*



# ***Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu Thành Lập Và Sinh Hoạt***

## ***1/ NHÂN ĐỊNH :***

*TTNDH là tập hợp của tất cả hậu duệ của đại gia đình TVBQGVN, nói một cách rộng rãi hơn, đây là một tập hợp gồm thế hệ hai, ba... của tất cả các CSVSQ từ khóa 1 cho đến khóa 31 và các cán bộ Văn Hóa và Quân Sự đã đóng góp công sức, kiến thức và kinh nghiệm quý báu trong nhiệm vụ đào luyện những sỹ quan hiện dịch đầy nhiệt huyết phục vụ QLVNCH trong nhiệm vụ Bảo Quốc An Dân.*

*Cuộc vận động thành công 2 nghị quyết công nhận ngày 30- 04 là “Ngày Tưởng Nhớ Của Người Việt Quốc Gia” , và ngày 19-06 là “Ngày Chiến Sĩ Tự Do VN” ; cuộc tranh đấu vinh danh quốc kỳ VNCH với màu vàng ba sọc đỏ thân yêu và tổ chức gây quỹ giúp đồng bào trong nước bị thiên tai bão lụt do Tổng Đoàn TTNDH thực hiện cùng một vài hội đoàn bạn tại tiểu bang Virginia và vùng phụ cận thì dù muốn hay không TTNDH đã là một thực thể rất quan trọng trong mọi sinh hoạt chính trị, văn hóa, xã hội của cộng đồng Việt Nam đang sống khắp nơi trên thế giới. Ngoài vài thành quả đầy ấn tượng như vừa kể, TTNDH còn là một khối nhân lực đầy bản lĩnh và tài ba đang tiềm ẩn trong mọi lãnh vực văn hóa, chính trị, quân sự, kinh tế, khoa học kỹ thuật... rất hữu dụng cho đất nước một khi VN sạch bóng Cộng Sản, thay vào đó là một VN Tự Do, Dân Chủ, Nhân Quyền.*

*Sự đóng góp thiết thực của TTNDH trong công cuộc đấu tranh chung cho một tổ quốc Việt Nam Tự Do, Dân Chủ là một nhiệm vụ không thể lẫn tránh. TTNDH đã và đang đối diện với thực tế không kém phần cam go, đầy thử thách của tình hình tranh đấu chung của đồng bào VN trong nước cũng như tại hải ngoại hiện nay. Tính chất thiết yếu và quan trọng*

nối tiếp truyền thống chiến đấu trong sáng và hào hùng của thế hệ Cha, Chú, Bác thuộc đại gia đình TVBQGVN nên việc thành lập ĐTTNĐH với những địa phương chưa có, duy trì và phát triển với những địa phương đã có, là những công tác thiết yếu cần phải làm.

Thêm vào đó, một công tác không kém phần quan trọng là sự truyền đạt nhận thức cho TTNDH hiểu biết về lịch sử đấu tranh kiên cường chống ngoại xâm trong quá trình tạo dựng và bảo vệ Tổ Quốc VN thân yêu của các bậc anh hùng dân tộc, duy trì và phát huy nền Văn Hóa cổ truyền tốt đẹp của dân tộc VN, hiểu rõ bản chất gian trá, độc tài tàn bạo của chủ nghĩa CS hiện đang được Đảng CSVN áp dụng để cai trị đồng bào trong nước. Tất cả những công tác đậm phần tư tưởng này rất cần sự đóng góp hiểu biết và kinh nghiệm của tất cả các CSVSQ, các Cán Bộ Quân Sự và Văn Hóa còn nặng nợ với trường Mẹ, TVBQGVN.

## II/ THÀNH LẬP Đoàn TTNDH :

Quá trình thành lập, duy trì và phát triển ĐTTNĐH là công tác đầy thử thách và kiên nhẫn trong đó bước sơ khởi thành lập được Đoàn là bước đi vô cùng quan trọng.

Tiên khởi nên thành lập NHÓM TTNDH trước khi thành lập Đoàn. Sinh hoạt Nhóm lúc đầu mang tính chất làm quen, vui chơi, trao đổi kinh nghiệm và giúp đỡ nhau trong học vấn và việc làm. Sau đó, vận động, kêu gọi tham gia để kết nạp thêm đoàn viên. Công tác thành lập Đoàn cần phải tham khảo, hội ý với các CSVSQ các khóa để sau đó lên kế hoạch vận động. Vận động là phần việc đầy tính quyết định. Vận động phải cân nhắc, tính toán nhằm vào các đối tượng CSVSQ các khóa nào thật sự cần thiết và nhiệt tình hưởng ứng sự kêu gọi tiếp tay kết hợp con em gia đình VB lại với nhau để thành lập ĐTTNĐH. Sự thân thiết giữa các bạn đồng khóa, tình tự thân ái VB giữa các khóa là những yếu tố tình cảm rất quan trọng và thiết thực để kết hợp hậu duệ của gia đình VB lại với nhau. Nhờ vào những mối thân tình này, các CSVSQ phụ huynh

được động viên để khuyến khích các con mình cùng theo cha mẹ đến tham dự những buổi họp mặt mang tính chất gia đình giữa một số khóa với nhau. Chừng đôi ba lần họp mặt như thế, các hậu duệ được tập họp riêng lại để được giải thích lý do sự hiện diện cùng sự cần thiết kết đoàn để sau này tiếp tục việc làm của các Bác, các Chú đã bị dang dở.

Một điều cần thiết phải nói rõ Đoàn TTNDH không nhất thiết cần phải có số lượng đông, nhiều, tùy theo tính chất và đặc thù về tâm lý, nhân sự và nhất là về địa dư của các quốc gia có gia đình VB trú ngụ nên dù tại địa phương nào chỉ có 5, 7 hậu duệ vẫn thành lập Đoàn để cùng sinh hoạt với Tổng Đoàn TTNDH.

### III / SINH HOẠT:

TTNDH có chung xuất xứ đó là hậu duệ của TVBQGVN, nhưng về tuổi đời rất chênh lệch, người lớn nhất có thể trên 40 và người trẻ nhất khoảng 10 tuổi. Sự cách biệt tuổi tác khiến trình độ nhận thức của tập thể TTNDH rất đa dạng nên việc sinh hoạt cần hoạch định chương trình thật uyển chuyển và chính xác, phương hướng sinh hoạt phải thực sự quyến rũ để lôi kéo tất cả các TTNDH gần lại với nhau trong tình tương thân tương ái. Nhận thấy Thể Dục Thể Thao, Văn Nghệ là những bộ môn mà TTNDH rất thích thú và thích nghỉ ở mọi lứa tuổi.

Mục III về LẬP TRƯỜNG- TÔN CHỈ- MỤC ĐÍCH trong bản Nội Qui do TĐTTNDH đề ra rất thiết thực và phù hợp đúng ước vọng của tất cả các thành viên của đại gia đình TVBQGVN. Tuy nhiên để đạt được những mục tiêu vô cùng lớn lao này, ngoài những kiến thức có được trong học vấn, các TTNDH rất cần được truyền đạt về ý thức quốc gia, dân tộc, tự do, dân chủ, nhân quyền.....sự tác hại, độc tài của chủ nghĩa CS. Công tác truyền đạt tư tưởng này cần có chương trình, kế hoạch về lâu về dài, không thể sớm chiều có thể mang lại thành quả như tất cả chúng ta hằng mong ước.

Qua quá trình hơn 3 năm gắn bó và kinh nghiệm sinh hoạt

với TTNDH, nhận thấy nên chia sinh hoạt theo từng giai đoạn.

Giai đoạn đầu vui chơi văn nghệ trong nội bộ Đoàn, lập các đội bóng để thi đấu với các hội đoàn thanh niên bạn tại địa phương là chính. Văn nghệ cố gắng đưa bản sắc văn hóa, lịch sử dân tộc và ca ngợi người lính chiến VNCH vào các tiết mục trình diễn.

Giai đoạn kế tiếp là giai đoạn trang bị kiến thức hiểu biết lịch sử đấu tranh giành độc lập, tự do của các liệt vị anh hùng dân tộc. Bảo truyền Quốc Ngữ, văn hóa phong phú, đầy tính nhân ái của dân tộc VN... Vừa qua ĐTTNDH đã tổ chức hội thảo, trang bị khả năng “Lãnh Đạo, Chỉ Huy” cho tất cả các TTNDH khắp nơi về tham dự là một công tác rất hữu ích cần tiếp tục trong tương lai.

Trên đây là những phát họa đại cương khả dĩ áp dụng được ở bước đầu thành lập và sinh hoạt ĐTTNDH. Rất mong tất cả quý thành viên CSVSQ, Cán Bộ Văn Hóa và Quân Sự của đại gia đình TVBQGVN còn lưu tâm đến vận mệnh Quốc Gia, Dân Tộc VN cũng như tương lai của hậu duệ VB xin có lời khích lệ, ủng hộ và giúp đỡ.

Phan Quang K19

Phối Hợp Viên TH& ĐTTNDH





# *Thế hệ 1, Thế hệ 2*

*Ba tôi là cựu Sĩ quan.  
Sinh Viên Võ Bị Quốc gia kiêu hùng,  
Đáp lời sông núi muôn trùng.  
Gồng lưng gánh lấy sơn hà nước non,  
Lời thề gươm giáo sắt son.  
Dấn thân cứu nước cho tròn đời trai,  
Nghịệp binh nào có mấy ai.  
Xả thân mà nghĩ lợi riêng cho mình,  
Nên rằng nợ nước nợ tình.  
Phân vân lựa chọn cho tròn cà hai.  
Thôi thì khăn gói chia tay,  
Cùng đoàn binh sĩ đêm ngày hành quân.  
Chồng đi vợ cũng băng khuâng,  
Đạn bom không tránh, súng trường không tha,  
Cộng nô du kích la cà.  
Đêm nằm rừng rú ngày dầm gió mưa.  
Gian lao kể mấy cho vừa.  
Trong thời chinh chiến sồn gì hiểm nguy,  
Nước nhà trong lúc loạn ly.  
Nguyên hi sinh giữ cõi bờ nước nam,  
Đau thương nước mất nhà tan.  
Tháng tư gieo nổi oan khiên vào đời,  
Thôi thời oanh liệt đổi đời!  
Nhục nhằn, uất hận, bị đẩy tù lao.  
Thương Ba tóc đã phai màu,  
Sớm trưa nơi ấy nhọc nhằn thiếu ăn.  
Mùa đông thiếu áo, thiếu chăn,  
Chí trai tranh đấu, tội gì vậy Ba.?  
Mẹ tôi lòng cũng xót xa.  
Chết chiu, dành dùm, bôn ba thăm chồng.*

Cảnh đời ai có buồn không,  
Mẹ nuôi bầy đứa con thơ dại khờ.  
Buồn nhiều nên tóc bạc phơ.  
Hận nhiều nên cũng tìm đường ra đi.,  
Trên đây là chuyện sầu bi.  
Chừ thời đã thoát một cơn hãi hùng,  
Nơi này cuộc sống tạm dung.  
Dạy cho con trẻ nấu nung cắm thù,  
Quê tôi xa tít mịt mù.  
Ba khuyên tôi gắng giữ gìn tổ tiên.  
Dạy rằng đất nước chưa yên,  
Dấn thân tiến bước Cha Anh lên đường.  
Đuốc thiêng soi sáng đêm trường,  
Thanh niên thế hệ kiên cường noi theo.  
Dẫu rằng có lúc gieo neo,  
Một lòng dựng nước dựng nhà nghe con.  
Mấy lời khuyên dạy sắt son,  
Phục hưng tạo Quốc tự do thanh bình.

Mai Ngọc Sương – K10/2 - Đức quốc



# Preparing Tomorrow's Leaders Today

Chuẩn bị cho những người lãnh đạo ngày mai hôm nay.

Đó là mục đích của các anh chị em Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu cũng như Vaylc, The Vietnamese American Youth Conference Leadership.

Một tuần trước khi lên đường đi D.C để tham dự hội thảo, Bác Đồng, Chủ Tịch của Hội Võ Bị Đà Lạt cũng là người thường đưa các tin tức từ Tổng Hội đến cho các hội viên và các thanh thiếu niên Đa Hiệu ở Minnesota, hội tụ chúng tôi lại. Mục đích của Bác không ngoài những lời khuyên nhủ, nhấn báo cho chúng tôi làm thế nào cho xứng danh là con cháu của thế hệ hai Võ Bị trong chuyến đi này.

Như những con nai vàng ngơ ngác từ chốn đồng quê lên thị thành, chúng tôi khăn gói lên đường cho chuyến đi xa có một không hai trong đời này. Suốt hành trình trên máy bay chúng tôi cơ hồ không biết nghĩ gì, cũng không biết là mình đến đó với mục đích gì? Phải chăng là để trở thành một người lãnh đạo tốt như các Bác hằng mong mỏi, hay chỉ là những người đi ... để có mặt mà thôi chúng tôi thầm nghĩ.

Thế rồi cánh cửa phi trường Dullus rộng mở chào đón chúng tôi. Ngập ngừng mãi trong khung cảnh đầy nhộn nhịp của người qua lại, chúng tôi người đầu này, kẻ cuối kia mong tìm Anh Bảo, là người ra rước chúng tôi. Bon bon trên con đường hình như quen thuộc, những cua quẹo đầy hiểm ác của Anh (360 độ đó à) đã đưa chúng tôi đến với một thế giới

khác với thường ngày. Đó là thế giới của tình thương, tình quê hương, tình đồng loại mà ở đất nước thứ hai này chúng tôi ít có dịp thấy qua. Khi đặt chân đến nơi điểm hẹn, nơi mà Chị Anh Thư và các bạn khác từ các tiểu bang khác bay về, và đặc biệt có hai bạn từ Úc, nở những nụ cười thật nồng ấm chào mừng chúng tôi đến.

Vì đến sớm hơn một ngày nên chúng tôi có dịp cùng các bạn khác trao đổi với nhau qua những mẩu chuyện đầy thú vị trong cái tìm tòi, học hỏi của những người bạn mới quen.

Đêm đó chúng tôi chơi trò chơi True of Dare. Một trò chơi tai hại vì không những riêng tôi, mà các bạn khác đều bị “hành hình” qua những màn lối đầy đặc sắc của những người chiến thắng. Ngả nghiêng ôm bụng lăn tròn, nhạc thoang thoảng bên tai qua các bài quê hương tình tứ, hỉ hả cười giỡn, nói nói vui đùa. Thế đó, chúng tôi từ những người xa lạ, nay đã trở thành những người bạn đồng hành trong cuộc hội thảo kỳ này.

Hội thảo kỳ này có 3 ngày, từ 26 cho tới 28 tây tháng 6. Ngày đầu chúng tôi chỉ vào đăng ký và tham dự buổi chào mừng do Anh Hùng, President of Vaylc, và Chị Uyên, người làm việc chung với Anh tổ chức. Đặc biệt là có Chị Mina Nguyễn, là Director of Public Liaison của Department of Labor, qua lối diễn văn đầy hấp dẫn, không kém phần long trọng, trình bày cho chúng tôi biết thế nào là là một nhà lãnh tụ thật sự, thế nào là một người Việt Nam gương mẫu sanh và lớn lên ở Mỹ.

Qua ngày thứ hai, chúng tôi đến viếng thăm Capitol Hill. Cuộc viếng thăm này không ngoài mục đích cho chúng tôi giáp mặt với các chức viên của Hạ Viện để biết thêm về công việc của họ ra sao, các vấn đề như Giáo Dục HR 333,

Nhân Quyền HR 1587, và lá cờ vàng trước 75 được chính quyền Mỹ công nhận hay không? Đặc biệt hơn nữa là Ông

Tom Davis, đại diện Hạ Viện của 11th District, Virginia ra chào đón chúng tôi, dù đêm qua Ông ngủ chưa đầy 4 tiếng vì phải tham dự cuộc họp của quốc hội. Sau đó chúng tôi được chia ra từng nhóm đi dạo vòng quanh Capitall Hill, và tôi có dịp chứng kiến chỗ mà ngày xưa Tổng Thống John Quincy Adam thường hay giả bộ ngủ gục để lén nghe các thành viên của Hạ Viện đàm thảo những gì. Tối đến chúng tôi ra nhà hàng Fortune và được nghe Anh Tú Phạm, người Việt đầu tiên làm quan tòa của tiểu bang Tennesse nói chuyện, và người điều khiển chương trình cho buổi lễ đó không ai khác hơn là cô Sherri Lý, Mẹ Việt, Cha Mỹ, là người phóng viên cho đài WTTG/Fox 5 News.

Ngày cuối cùng là ngày dành cho các phiên họp tham gia tùy theo ý muốn cá nhân từ các đề tài như chính trị, bạo lực, nhân quyền cho đến tham gia cộng đồng, duy trì phong tục, tập quán và nghề nghiệp do các người lãnh đạo tài năng của thế hệ hai như Kim - Thu Bui (Senior Producer CNN), John Dinh (1st Lieutenant), Uyên Dinh (Council Committee on House Armes Services, U.S House of Representatives), Phương Ly (Reporter, The Whasington Post), Carlton Nguyễn (Agent, State Farm Insurance), Ryan Phạm (K.C -Pilot, U.S . Air Force), the honorable Tú Phạm (US Magistrate Judge, Western Disctriect of Tennesse), Hùng Quốc Nguyễn (President, National Congress of Vietnamese Americans), và Minh N. Vũ (Counselor to the Assistant Attorney General Civil Rights Divisions, Department of Jistice) v.v.v.

Chiều hôm đó, chúng tôi được Bác Võ Nhấn, là ba của Anh Tuấn, Võ Bị K20 mời đến nhà Bác chơi và ăn tối. Gia đình Bác thật niềm nở, ân cần và chăm sóc cho chúng tôi như những đứa cháu từ phương xa mới về. Cũng trong ngày hôm đó, chúng tôi lần đầu tiên được diện kiến với Anh Chủ Tịch của TTNDH là Anh Dũng và các anh chị khác trong hội.

Có hợp thì có tan. Cuộc vui nào bao giờ cũng vậy. Chúng

tôi cũng không ngoại lệ. Gần một tuần lễ bên cạnh nhau, hàn huyên tâm sự, mối liên cảm càng thêm thấm thiết. Bịn rịn chia tay, những cái ôm thật mạnh, những cái bắt tay đầy cương quyết, chúng tôi hứa sẽ liên lạc với nhau thường xuyên hơn.

Chuyến đi này không những tôi có thêm bạn mới, kết thêm tình thân, mà 3 ngày hội thảo vừa qua đã cho tôi thấy rằng một người lãnh đạo không những phải có trí, dũng mà phải có nhân. Nếu có trí, dũng mà không nhân thì thành kẻ độc tài, bạo ác, và ngược lại có nhân, có trí mà không có dũng thì trở thành kẻ nhu nhược. Vì vậy tôi thiết nghĩ một nhà lãnh đạo nên hội đủ ba đức kiện vừa nêu trên tức là ... Trí, Dũng, và Nhân.

**Ngô Phương Chi**

**TTNDH/ Minnesota**



## UNICEF và SEAGAMES

Nam Do  
(VNN)

UNICEF Khuyến Cáo CSVN Không Được Vi Phạm Nhân Quyền Khi Tiến Hành Chiến Dịch Bắt Giữ Trẻ Em Lang Thang Để Làm Đẹp Thành Phố’.

Phải nói là người nào viết bản tin này đã chọn một tựa đề nghe rất là giật gân khiến ai vừa đọc lướt qua cũng phải nôn nóng muốn biết tại sao Quỹ Nhi Đồng Liên Hiệp Quốc (UNICEF) này lại vô duyên thọc mạch vào đời tư của nước Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam. Chuyện trẻ em VN nghèo lang thang ngoài phố bị công an bóc lột mang đi cho đẹp đường phố trong mùa SEAGAMES là chuyện riêng của cấp lãnh đạo VN chứ có mắc mớ gì đến UNICEF mà UNICEF lại lên tiếng khuyến cáo. Rõ thật là vô duyên đi xía vào chuyện nội bộ của quốc gia khác!. Phải nói là khi đọc con số 21 triệu tám trăm ngàn đô la của UNICEF giúp trẻ em nghèo tôi đâm bật ngửa người trước số tiền quá to lớn ngoài sự tưởng tượng của tôi.

Tôi bèn đem máy tính ra làm cộng trừ nhân chia để xem với số tiền 21 triệu 800 ngàn đô Mỹ đó, nếu được nhà nước đem ra sử dụng nuôi trẻ em nghèo thì có bao em sẽ không phải đi ăn xin ở đầu đường xó chợ. Này nhé 1 đô Mỹ đổi được 15.570 \$VN. Vậy thì 21 triệu 800 ngàn đô Mỹ tương đương với 339 Tỉ 426 triệu đồng VN. Thống kê của nhà nước cho biết là hiện đang có 10.060 trẻ em

đi ăn xin ngoài đường và có 11,1% trẻ có thu nhập trung bình một ngày dưới 10.000 đồng VN. Nếu nhà nước dùng tiền của UNICEF trợ cấp cho mỗi em 10.000 đồng để các em khỏi đi lang thang ăn mày, thì trong một năm 365 ngày nhà nước sẽ chi ra 3 triệu 650 ngàn đồng VN tức là 234 đô Mỹ để nuôi 1 em bé nghèo khỏi đi ăn mày trong một năm. Và để nuôi 10.060 em đi không phải đi ăn xin trong vòng một năm nhà nước cần chi ra 2.354.000 đô Mỹ.

Nếu nhà nước chỉ dùng một nửa số tiền của UNICEF viện trợ tức là 10.900.000 đô Mỹ để nuôi 1060 trẻ em nghèo thì số tiền đó có thể nuôi 10.060 em trong vòng 4.6 năm. Thế nhưng tại sao ngay trong giờ phút này nhà nước lại phải hối hả tạo những đường giầy nóng kêu gọi đồng bào hãy giúp nhà nước khi nào thấy trẻ em ăn mày thì điện thoại cho đường giầy nóng để nhà nước biết hầu đến bắt mang em bé đáng thương kia đi cất dấu một chỗ. Tôi tự hỏi số tiền UNICEF cho giờ ở đâu và đang nằm trong túi của ai để cho tới bây giờ vẫn còn cảnh 10.060 em bé đi ăn xin ngoài đường và để cho giờ đây trên quê hương VN lại xảy ra cảnh làm đẹp thành phố thật là bi thương ai nghe qua cũng phải cười ra nước mắt ?

Trước sự thật ăn cắp viện trợ quá phũ phàng này của nhà nước CSVN tôi mới thấy rằng chiến dịch làm sạch đường phố của nhà nước kêu gọi người dân gọi đường giầy điện thoại nóng báo cho nhà nước hay nơi nào có trẻ em ăn mày để nhà nước bắt mang đi dấu một chỗ quả thật là dã man đối với các em.

Dã man bởi vì SEAGAMES là cơ hội tốt cho các em kiếm được thêm tiền đến từ giới du khách ngoại quốc. Thế nhưng nhà nước lại chặt đi cơ hội ngàn vàng kiếm tiền của các em. Dã man bởi vì nhà nước không muốn cho các em được chứng kiến và tham gia những ngày hội vui lớn trên quê hương của chính các em. Điều luật nào trong hiến pháp VN cấm một người công dân VN dù nghèo rách tả tơi không được phép có mặt trên đường phố trong những ngày toàn dân vui chơi hội hè ? Điều luật nào cho phép những kẻ cầm quyền dùng bạo lực nhốt trẻ thơ nghèo khổ để cô lập các em không tham dự được những ngày vui đó cùng toàn dân?

SEAGAMES đâu phải chỉ độc quyền dành riêng cho những kẻ quyền thế hay những người có tiền được tham dự. SEAGAMES là



của mọi người dân VN không phân biệt giàu nghèo tuổi tác hay địa vị trong xã hội. Một người dân giàu hay một trẻ em ăn mày cũng đều có quyền bình đẳng như nhau đi trên những đường phố Saigon Hà Nội trong mùa Seagames. Cha mẹ các trẻ em ăn mày đã còng lưng đóng thuế cho nhà nước có tiền để tổ chức SEAGAMES thì không có lý do gì con em của họ lại bị nhà nước bắt mang dấu đi một chỗ không cho các em chứng kiến những gì xảy ra trên đường phố VN trong mùa SEAGAMES này. Dã man của nhà nước CS là thế đấy. Chỉ vì muốn dấu nhẹm chuyện biển thủ tiền trợ cấp nhân đạo của thế giới mà những kẻ lãnh đạo đã nhẫn tâm tước mất cái quyền của trẻ thơ nghèo không được chứng kiến những gì xảy ra chung quanh em trong mùa SEAGAMES. Còn gì bất mãn và uất ức cho chúng ta bằng ngày hôm nay phải chứng kiến cảnh các em ăn mày nghèo khổ bị những kẻ quyền thế ăn chặn tiền viện trợ từ thiện của các em dùng bạo lực cấm các em kiếm tiền trong mùa Seagames.

Chuyện UNICEF làm tôi liên tưởng tới lời tuyên truyền láo khoét hàm chứa ý đồ tham lam của CSVN trong chương trình VTV4 vừa chiếu trên đài truyền hình SBS rất gần đây khoe rằng đồng bào hải ngoại hăng say tổ chức gây quỹ từ thiện nhờ nhà nước gửi về giúp đỡ trẻ em nghèo ở VN. Điều CSVN tuyên truyền ở trên chỉ đúng có một nửa mà thôi. Đúng một nửa ở cái chỗ là CSVN lợi dụng dữ kiện đồng bào hải ngoại làm chuyện từ thiện. Còn cái nửa sai là láo khoét xuyên tạc rằng đồng bào đưa tiền cho nhà nước để nhờ nhà nước chăm lo người nghèo.

Những ai đã từng đứng ra quyên tiền ở hải ngoại và những người cho tiền cũng đều dư biết nhà nước ăn cắp tiền viện trợ nhân đạo nên đâu ai ngu dại gì đưa tiền cho nhà nước đồng nào mà nhà nước dám bịa chuyện ra mà nói để lừa bịp dư luận Úc hay những người VN nào còn khờ dại. Từ gần 30 năm nay nhà nước CSVN ăn chặn hàng bao trăm triệu đô la tiền viện trợ từ thiện của thế giới mà vẫn chưa phi lòng tham hay sao để giờ đây lại tính giở trò ma giáo tung ra những chiến dịch từ thiện mờ ám kêu gọi lòng từ thiện của đồng bào hải ngoại những mong bòn rút thêm tiền của những ‘khúc ruột ngàn dặm’?

Tuổi thơ VN đã phải chịu quá nhiều bất hạnh và nhục nhằn ngoài sức chịu đựng của một trẻ thơ. Cũng vì thế tôi mong rằng đồng bào ta ở bên nhà thay vì gọi điện thoại báo cho nhà nước, thì hãy rủ nhau chỉ chỗ cho các em trốn cái guồng máy bóc lột trẻ thơ người nghèo khổ trên đường phố. Những thành phần đáng thương đó cần phải hiện diện thật đông đảo ở khắp đường phố trong mùa SEAGAMES để cho thế giới nhìn thấy rõ bộ mặt ăn cắp của những kẻ lãnh đạo. Lợi dụng cơ hội ngàn vàng về sự có mặt của nhiều quốc gia đã viện trợ tiền giúp người già trẻ thơ VN nghèo khổ, các bác, các chị và các em ăn mày hãy nên can đảm đoàn kết chặt chẽ với nhau biểu tình lên tiếng phản đối đòi nhà nước phải trả lại cho mình những tiền viện trợ nhân đạo mà các bác các em được hưởng. Hãy mạnh dạn tố cáo trước dư luận quốc tế kẻ đã ăn chặn tiền của mình. Một khi thế giới mà nghe được tiếng nói của những người bị nhà nước ăn chặn tiền thì dĩ nhiên họ sẽ không đưa tiền cho nhà nước mà họ sẽ tìm cách giúp khác hữu hiệu hơn.

Chỉ còn vài ngày nữa là đất nước VN tung bừng chào đón SEAGAMES. Nơi phương trời xa xôi, tôi chỉ còn biết cầu xin 10060 em ăn mày và những bác ăn xin nghèo khổ thoát được sự lũng bắt của nhà nước để có được cơ hội kiếm thêm tiền trong mùa Seagames này. Tôi cũng mong rằng những quốc gia hay những hội từ thiện viện trợ cho VN gặp được những kẻ khốn cùng đói rách đó để thấy và nghe được nguyện vọng của họ. Và tôi cũng mong mỗi người dân ở bên nhà hay đồng bào hải ngoại về VN trong mùa Seagames hãy kể cho người ngoại quốc biết là tấm lòng vàng của họ đã bị nhà nước CSVN lợi dụng lừa dối và người nghèo VN đói khát vẫn hoàn đói khổ.

Ở thời đại văn minh tiên bộ này, trong khi những quốc gia khác trên thế giới làm đẹp thành phố bằng cách tân trang đường phố nhà cửa hay trồng hoa cây cảnh cho đẹp, thì buồn thay ở trên quê hương tôi, nhà nước CSVN lại khoe khoang chiến dịch hốt hết những trẻ em nghèo đói nhốt một chỗ kín để làm đẹp thành phố! Ôi! Còn gì xấu hổ cho người VN chúng ta hơn khi phải đọc hàng tít nói lên trọn vẹn tính chất man rợ của một chế độ phi nhân coi người dân rẻ hơn cỏ cây: ‘UNICEF Khuyến Cáo CSVN Không

Được Vi Phạm Nhân Quyền Khi Tiến Hành Chiến Dịch Bắt Giữ Trẻ Em Lang Thang Để Làm Đẹp Thành Phố ‘.

Đây quả thật là một hành động tuyệt vời đẹp trong ý nghĩa man rí mọi rợ nhất của nó mà những người tiền sử thông minh đến mấy đi chăng nữa cũng không thể nào nghĩ ra được tuyệt chiêu ác độc này ! Bởi vì, đã là người và nếu còn chút nhân tính của một con người thì mấy ai nỡ lòng nào lạm dụng quyền lực nhốt đồng loại kém may mắn hơn mình vào một xó xỉnh để chỉ hưởng thụ cho riêng mình những ngày vui hội lớn dành cho đại khối dân tộc.

Nam Dao

(Adelaide, Australia)

# Thoughts on the 2003 Vietnam Center Conference

by Daniel Tu - K29/2

*The past of the Vietnamese people invokes memories of pain and misfortune. I am part of Vietnam's past, present, and future. As such, I feel compelled to study the reasons why I am not residing in my motherland. I decided to join an undergraduate research program at the University of Tulsa in order to further these ideals. I thought I was studying history for my people, but I found out that I was studying history for myself.*

*When my parents recounted stories of Vietnam, they always reminded me of the terrible tragedies that typically accompany war. The simple things also reminded me that many people tried to eke out normal lives amidst the backdrop of battle. My dad especially lauded a man named Ngo Dinh Diem, the first South Vietnamese president. Nothing in Vietnam could rival the convenience of the American life, but Vietnam still flowed with beautiful sights.*

*My research project originally focused on the Kennedy years of the Vietnam, but I modified it to fit the topic of the 2003 Vietnam Center Conference (for more information, go to [www.vietnam.ttu.edu](http://www.vietnam.ttu.edu)). I must thank Ms. Lu AnhThu for recommending the conference to me; otherwise, I would not have known about it. The Vietnam Center asked for papers*

*dealing with “The Rise and Fall of Ngo Dinh Diem and its Implications for the United States and Vietnam”. In order to gain an overall picture of the situation, I read several books encompassing different parts of the Vietnam War. Each book had its own viewpoint, agreeing with some yet disagreeing with others.*

*Historians prefer firsthand accounts of events because primary sources are like eyewitnesses to a court case. Through emails, I was able to obtain a few opinions from Vietnamese officers. However, there are a number of interesting sources that were unavailable to me because they politely refused my queries. At first, I felt confused by these actions. Then, I realized that the past is full of sorrow; furthermore, many believe that the past should remain buried. I fully respect those opinions, but I must disagree with those sentiments. As those stories disappear, no one will be left to set the record straight. We require help to record the stories of my people’s past, especially those of a South Vietnamese viewpoint.*

*From the material I gathered, I wrote a paper that best expressed my opinions on the matter. I argued that Diem was stuck between a rock and a hard place. On one hand, he had to try to please the Americans. On the other, he had to control the spirit of his nation. He could not tiptoe that line forever and paid a dear price for it. Though stories of his corruption lingered, he would be remembered his strong nationalism and fervent anti-communism.*

*For my presentation, I opted to go for a PowerPoint Presentation because that would best use my skills as an extemporaneous speaker, that is to say I speak off notes rather*

*than reading my paper straight up. I used the South Vietnamese flag as my background because I believe it still has meaning. The meaning may differ from person to person, but in the end those ideas and emotions continue on.*

*I enjoyed the conference experience for its various opportunities. Dr. Reckner, the director of the Vietnam Center, ran the conference well. At the conference, I heard and met living historical figures like General Nguyen Khanh, Ambassador Bui Diem, Ambassador Nguyen Xuan Phong and Colonel Bui Tin and leading professors on the Vietnam War. A doctoral candidate from Berkeley, Ms. Martina Nguyen told me there were several others like me who were reinterpreting the past.*

*My presentation went better than I expected. Yet, when the applause died down, it felt like there still was much to do. Not only did I have a great deal for which to strive, but my generation also had plenty to prove. A big part of that will be recognizing not only the sacrifices of our people but their purpose. To that end, I believe we seek peace, equality, and happiness for the country of Vietnam.*

**THÔNG BÁO CHUNG**  
**ĐA HIỆU 71 VỚI CHỦ ĐỀ:**  
**“Nhớ bạn bè, Nhớ anh em”**

Trường Mẹ đã đào tạo hàng ngàn những cấp lãnh đạo tài ba, những Sĩ Quan ưu tú thuộc đủ mọi **Quân Binh Chung Hải, Lục, Không quân.**

Xin mời quý huynh đệ, quý bạn thuộc đủ mọi quân binh chủng Quân lực VNCH, viết lại những ngày hào hùng quân ngũ, những chiến công lẫy lừng trong quân sử để kỷ niệm Ngày Quân Lực 19-6-2004.

Viết để nhớ lại những ngày dọc ngang, vùng vẫy trên khắp chiến trường.

Viết để tri ân, vinh danh bạn bè, huynh đệ Võ Bị.

Viết để “Nhớ bạn bè, nhớ anh em”.

Xin mời quý phu nhân, các cháu trong gia đình Võ Bị viết về quý phu quân, về cha anh, những Sĩ quan Võ bị bất khuất, anh hùng của QLVNCH.

Đa Hiệu 71 sẽ là một ấn bản đặc biệt, bốc khói chiến trường, vương mùi lửa đạn, mất mát khôn nguôi ...

Xin quý vị gửi bài viết và gửi chi phiếu ủng hộ về tòa soạn trước ngày 25 tháng 5 năm 2004, để Đa Hiệu 71 tới tay bạn đọc trong dịp kỷ niệm Ngày Quân Lực 19 tháng 6 năm 2004.

Để tránh những lỗi lầm đáng tiếc khi đánh máy, xin quý vị hãy sử dụng Computer, viết bài, attached theo Email hay gửi diskette về tòa soạn dưới dạng VPS, VNI...

Vì tôn chỉ và khuôn khổ Đa Hiệu rất có giới hạn, nên tòa soạn rất lấy làm tiếc đã không thỏa mãn hết một số bài vở của quý vị gửi về. Tòa soạn xin chân thành cáo lỗi.

Xin cảm ơn toàn thể quý vị.

Kính chúc quý vị và gia đình muôn ngàn may mắn vui tươi.

Chào Tự Thắng

Tòa soạn Đa Hiệu

## CÁO LỖI

Vì lỗi lầm kỹ thuật và sơ sót khi trình bày, đánh máy, nên Đa Hiệu 69 đã phạm phải vài lỗi lầm đáng tiếc. Tòa soạn xin đính chánh lại cho đúng như sau:

1- Trang 45 đánh máy là Nguyễn Văn Trung, xin đính chánh lại là : Trần Văn Trung.

2- Trang 48 đánh máy ngày nhập học của K15 là 23 tháng 11 năm 1959, xin đính chánh lại là ngày 5 tháng 3 năm 1958.

3- Trang 349 xin đính chánh lại như sau:

“Thân phụ của cháu Võ Phi Sơn là Võ Phi Hồ cựu SVSQ/ K17/TVBQGVN chứ không phải là Trần Phi Hồ.”

Tòa soạn Đa Hiệu xin thành thật cáo lỗi cùng:

**- Niên Trưởng Trần Văn Trung / Khóa 3,**

**- Toàn thể CSVSQ/K15,**

**- Niên Trưởng / K17 Võ Phi Hồ và Phu nhân cùng cháu Võ Phi Sơn.**

Ngoài ra nếu Đa Hiệu 69 còn phạm phải những lỗi lầm sai sót khác, kính mong quý huynh đệ, quý bạn, quý phu nhân, quý độc giả lượng thứ và bỏ qua.

Đa tạ

Tòa Soạn Đa Hiệu